



EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.4.2011
KOM(2011) 215 slutlig

2011/0093 (COD) C7-0099/11

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd

{SEK(2011) 482 slutlig}

{SEK(2011) 483 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

1.1. Ärendets gång

I EU kan patentskydd för närvarande erhållas antingen via de nationella patentverken i medlemsstaterna som utfärdar nationella patent eller via Europeiska patentverket (EPO) inom ramen för den europeiska patentkonventionen (EPC)¹. När ett EU-patent beviljas av EPO måste det dock valideras i varje medlemsstat där skydd söks. För att ett EU-patent ska kunna valideras i en medlemsstat kan det enligt nationell lagstiftning bland annat krävas att patenthavaren lägger fram en översättning av EU-patentet på medlemsstatens officiella språk². EU:s nuvarande patentsystem är därför mycket dyrt och krångligt, inte minst på grund av översättningskraven. Valideringskostnaden för ett genomsnittligt EU-patent uppgår till 12 500 euro om patentet endast ska valideras i 13 medlemsstater och till över 32 000 euro om det ska valideras i hela EU. De faktiska valideringskostnaderna beräknas ligga på runt 193 miljoner euro per år i EU.

Skapandet av en ekonomi baserad på kunskap och innovation anses vara en prioriterad fråga i både Europa 2020-strategin³ och inre marknadsakten⁴. Bägge dessa initiativ syftar till att förbättra företagens ramvillkor för innovation genom att skapa ett enhetligt patentskydd i EU:s medlemsstater och ett enhetligt EU-system för lösning av patenttvister.

Trots att de flesta är överens om att bristen på ett enhetligt patentskydd innebär en konkurrensnackdel för EU:s företag har man inte lyckats skapa något sådant enhetligt skydd. Kommissionen lade fram sitt första förslag till rådets förordning om gemenskapspatent i augusti 2000⁵. År 2002 antog Europaparlamentet en lagstiftningsresolution⁶. År 2003 antog rådet en gemensam politisk strategi⁷ men kunde inte nå någon slutlig överenskommelse. Rådet återupptog diskussionerna om förslaget efter att kommissionen i april 2007 antagit meddelandet *Förbättrat patentsystem i Europa*⁸. I meddelandet bekräftades kommissionens målsättning att skapa ett patent för hela gemenskapen.

I och med Lissabonfördraget infördes en mer specifik rättslig grund för att skapa europeiska immateriella rättigheter. Enligt artikel 118 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet föreskriva åtgärder för att skapa europeiska immateriella rättigheter. I artikel 118 andra stycket i EUF-fördraget anges dock en särskild rättslig grund för fastställande av bestämmelser om språkanvändningen i samband med dessa europeiska

¹ <http://www.epo.org>.

² För att minska de kostnader som valideringskraven medför antog de fördragsslutande staterna i EPC år 2000 den så kallade Londonöverenskommelsen (överenskommelse om tillämpningen av artikel 65 i EPC, EPO:s officiella tidning, 2001, s. 550) som idag gäller i elva EU-medlemsstater och leder till minskade översättningskrav.

³ KOM(2010) 2020.

⁴ KOM(2010) 608 slutlig, s. 2.

⁵ KOM(2000) 412.

⁶ Europaparlamentets lagstiftningsresolution om förslaget till rådets förordning om gemenskapspatent (KOM(2000) 412 – C5-0461/2000 – 2000/0177(CNS)), (EUT C 127 E, 29.5.2003, s. 519).

⁷ Rådets dokument 7159/03.

⁸ KOM(2007) 165.

rättigheter i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande där rådet beslutar med enhällighet efter att ha hört Europaparlamentet. Bestämmelser om vilka översättningsarrangemang som ska gälla inom ramen för ett enhetligt patentsystem i EU måste därför fastställas genom en separat förordning.

I december 2009 antog rådet slutsatser om ett förbättrat patentsystem i Europa⁹ och en allmän riktlinje om förslaget till förordning om EU-patent¹⁰. Översättningsarrangemangen omfattades dock inte på grund av ovannämnda ändring av den rättsliga grunden.

Den 30 juni 2010 antog kommissionen ett förslag till rådets förordning om översättningsarrangemang för Europeiska unionens patent¹¹. Förslaget åtföljdes av en konsekvensanalysrapport¹² där man analyserar olika möjliga alternativa översättningsarrangemang. Trots betydande insatser från rådets ordförande konstaterade man vid mötet i rådet (konkurrenskraft) den 10 november 2010 att man inte kunde nå någon enhällig överenskommelse om översättningsarrangemangen¹³. Vid mötet i rådet (konkurrenskraft) den 10 december 2010¹⁴ bekräftades att det fortfarande fanns oöverstigliga hinder som gjorde det omöjligt att vid den tidpunkten och inom en överskådlig framtid fatta ett enhälligt beslut. Det är därför tydligt att målen i de föreslagna förordningarna om att skapa ett enhetligt patentskydd i hela EU inte kan nås inom rimlig tid genom att tillämpa de aktuella bestämmelserna i fördragen.

På begäran av tolv medlemsstater (Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Tyskland, Litauen, Luxemburg, Nederländerna, Polen, Slovenien, Sverige och Förenade kungariket) överlämnade kommissionen ett förslag¹⁵ till rådet om bemyndigande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd. Alla medlemsstater angav i sin begäran att kommissionens lagstiftningsförslag inom det fördjupade samarbetet bör baseras på de förhandlingar som nyligen förts i rådet. Efter att förslaget antagits begärde även Belgien, Österrike, Irland, Portugal, Malta, Bulgarien, Rumänien, Tjeckien, Slovakien, Ungern, Lettland, Grekland och Cypern att få delta i samarbetet. Rådet antog förslaget till beslut om bemyndigande den 10 mars 2011, efter att inhämtat Europaparlamentets samtycke. Syftet med föreliggande förordning är att genomföra ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd som bemyndigats genom rådets beslut 2011/167/EU¹⁶.

1.2. Juridiskt perspektiv

Till skillnad från kommissionens förslag från 2000 bygger detta förslag vidare på det befintliga systemet med EU-patent genom att ge redan beviljade EU-patent enhetlig verkan på de deltagande medlemsstaternas territorium. Det enhetliga patentskyddet kommer att vara valfritt och existera parallellt med nationella patent och EU-patent. Innehavare av EU-patent som beviljats av EPO får inom en månad från det att beslutet att bevilja EU-patentet har

⁹ Rådets dokument 17229/09.

¹⁰ Rådets dokument 16113/09 Add 1. Terminologin ändrades (från ”gemenskapspatent” till ”EU-patent”) till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande.

¹¹ KOM(2010) 350.

¹² SEK(2010) 796.

¹³ Pressmeddelande från det extra rådsmötet – Konkurrenskraft (inre marknaden, industri, forskning och rymdfrågor), 16041/10, 10.11.2010.

¹⁴ Se pressmeddelande 17668/10.

¹⁵ KOM(2010) 790.

¹⁶ Rådets beslut 2011/167/EU av den 10 mars 2011 om bemyndigande av ett fördjupat samarbete på området skapande av ett enhetligt patentskydd (EUT L 76, 22.3.2011, s. 53).

offentliggjorts lämna en ansökan till EPO och begära att få registrera den enhetliga verkan. När den enhetliga verkan har registrerats ska den ge ett enhetligt skydd och ha samma rättsverkan på alla deltagande medlemsstaters territorium. EU-patent med enhetlig verkan får endast beviljas, överlåtas, återkallas eller upphöra i hela territoriet. De deltagande medlemsstaterna ska ge EPO i uppdrag att administrera EU-patent med enhetlig verkan.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

I januari 2006 inledde kommissionen ett omfattande samråd om den framtida patentpolitiken i Europa¹⁷. Över 2 500 svar kom in från många olika berörda parter, bland annat företag inom alla näringslivssektorer, branschorganisationer, sammanslutningar av små och medelstora företag, patentbyråer, offentliga myndigheter och akademiker. De svarande efterlyste ett europeiskt patentsystem som främjar innovation, bidrar till spridningen av vetenskaplig kunskap, underlättar tekniköverföring, är tillgängligt för alla aktörer på marknaden och är rättssäkert. Svaren visade tydligt parternas besvikelse över bristen på framsteg med EU-patentet. Nästan alla svarande (användarna av patentsystemet) förkastade till exempel översättningsarrangemangen i rådets gemensamma politiska strategi från 2003 som innebär att patenthavaren skulle behöva översätta kraven (med rättslig verkan) till EU:s alla officiella språk.

Parterna uttryckte i allmänhet stöd för ett enhetligt, överkomligt och konkurrensfrämjande EU-patent. Budskapet upprepades vid en offentlig utfrågning den 12 juli 2006 då en lång rad berörda parter förklarade sitt stöd för att skapa ett enhetligt, högkvalitativt patent. De betonade dock att politiska kompromisser inte får undergräva projektets användbarhet. Företrädarna för små och medelstora företag betonade till exempel vikten av måttfulla patentkostnader.

Frågan om ett enhetligt patentskydd diskuterades också ingående vid samrådet om småföretagsakten för Europa, som innehöll en rad initiativ för att hjälpa små och medelstora företag i Europa¹⁸. De små och medelstora företagen såg de höga patentavgifterna och det juridiskt komplicerade patentsystemet som stora hinder¹⁹. Vid samrådet efterlyste näringslivet i allmänhet och företrädarna för små och medelstora företag i synnerhet en kraftig minskning av patentkostnaderna för ett framtida enhetligt patent²⁰.

Flera berörda parter har nyligen presenterat ståndpunktsdokument där de talar om ett enhetligt patentskydd. Europeiska branschorganisationer, till exempel BusinessEurope²¹, UEAPME²² och Eurochambres²³, bekräftar att både små och stora företag vill ha ett enklare, kostnadseffektivt och tillgängligt patentskydd. I många medlemsstater och branscher har

¹⁷ Samrådsdokumentet, parternas svar och en rapport om samrådets preliminära resultat finns på http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/patent/consultation_en.htm.

¹⁸ KOM(2008) 394.

¹⁹ <http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/small-business-act/>

²⁰ UEAPME:s förväntningar på förslaget till en småföretagsakt för Europa finns på www.ueapme.com.

²¹ Kommentarer till samrådet om småföretagsakten för Europa finns på <http://www.eurochambres.eu>.

²² Åsikter om centrala frågor i patentreformdebatten i Europa finns på <http://www.business-europe.eu>.

²³ Inställningen till den senaste politiska utvecklingen i fråga om EU-patentet finns på <http://www.ueapme.com>.

²³ Ståndpunktsdokument om EU:s patentsystem finns på <http://www.eurochambres.eu>.

nationella branschorganisationer tagit upp identiska frågor²⁴. Parterna har understrukt att lösningen på det enhetliga patentskyddet bör baseras på befintliga mekanismer för beviljande av patent i Europa och inte kräva någon ändring av den europeiska patentkonventionen.

3. KONSEKVENSBEDÖMNING

Detta förslag åtföljs av en konsekvensanalys som belyser de största problemen i EU:s nuvarande patentsystem: i) höga kostnader för att översätta och offentliggöra EU-patent, ii) skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller att upprätthålla patentet (en årlig förnyelseavgift måste betalas i varje land där patentet har validerats) och iii) komplicerad administration för att registrera överlåtelser, licenser och andra patentrelaterade rättigheter. Det är därför så dyrt och krångligt att få tillgång till ett heltäckande patentskydd i Europa att det är en omöjlighet för många innovatörer och företag.

I konsekvensanalysen analyseras effekterna av följande alternativ:

Alternativ 1 (referensscenariot) – kommissionen vidtar ingen åtgärd.

Alternativ 2 – kommissionen fortsätter att samarbeta med övriga institutioner för att skapa ett EU-patent för 27 medlemsstater.

Alternativ 3 – kommissionen lägger fram förslag till förordningar om genomförande av ett fördjupat samarbete:

Alternativ 3.1 – kommissionen föreslår översättningsarrangemang för ett enhetligt patentskydd som motsvarar dess förslag av den 30 juni 2010.

Alternativ 3.2 – kommissionen föreslår översättningsarrangemang för ett enhetligt patentskydd som bygger på dess förslag av den 30 juni 2010 och även innehåller delar av ett kompromissförslag som rådet diskuterat.

Vid konsekvensanalysen visade det sig att alternativ 3 och alternativ 3.2 är att föredra.

Dessa problem kan endast angripas på EU-nivå, eftersom medlemsstaterna utan ett EU-rättsligt instrument inte i tillräcklig utsträckning skulle kunna ge patenten enhetlig rättsverkan i flera medlemsstater.

4. RÄTTSLIGA ASPEKTER

Rådets beslut 2011/167/EU innebär att de medlemsstater som anges i artikel 1 i beslutet bemyndigas att fördjupa samarbetet när det gäller att skapa ett enhetligt patentskydd.

Artikel 118 första stycket i EUF-fördraget utgör rättslig grund för att skapa europeiska rättigheter som säkerställer ett enhetligt skydd för immateriella rättigheter i unionen med hjälp

²⁴ Ståndpunktsdokument från BDI (Bundesverband der Deutschen Industrie), DIHK (Deutscher Industrie- und Handelskammertag), CBI (Confederation of British Industries), CCIP (Chambre de commerce et d'industrie de Paris), CGPME (Confédération générale des petites et moyennes entreprises), Unioncamere, DigitalEurope, Orgalime, ACT (Association for Competitive Technology), Cefic m.fl.

av en förordning som antas av Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

5. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag påverkar inte EU:s budget.

6. DETALJERAD BESKRIVNING

Artikel 1 – Syfte

I denna artikel anges förordningens syfte som är att genomföra det fördjupade samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd som bemyndigats genom rådets beslut 2011/167/EU. Det klargörs att förordningen utgör ett särskilt avtal enligt artikel 142 i EPC.

Artikel 2 – Definitioner

I denna artikel definieras förordningens viktigaste termer.

Artikel 3 – EU-patent med enhetlig verkan

I denna artikel fastställs att EU-patent kan ha samma rättsverkan i de deltagande medlemsstaterna, förutsatt att deras enhetliga verkan har registrerats i registret för enhetligt patentskydd. Dessutom fastställs huvuddragen för EU-patentet med enhetlig verkan: det ska vara av enhetlig karaktär, ge ett enhetligt skydd och ha samma rättsverkan i alla deltagande medlemsstater. Det innebär också att ett EU-patent med enhetlig verkan i regel endast kan begränsas, licensieras, överlåtas, återkallas eller upphöra i alla deltagande medlemsstater. Slutligen ska ett EU-patent inte anses ha enhetlig verkan om det har återkallats eller begränsats.

Artikel 4 – Verkan

Ett EU-patent med enhetlig verkan ska få verkan i de deltagande medlemsstaterna samma dag som EPO offentliggör beslutet att bevilja patentet. Om ett patent har registrerats som ett EU-patent med enhetlig verkan ska de deltagande medlemsstaterna vidta de åtgärder som behövs för att se till att EU-patentet inte anses ha fått verkan som ett nationellt patent på medlemsstaternas territorium den dag då beslutet att bevilja patentet offentliggörs i Europeiska patenttidningen.

Artikel 5 – Tidigare rättigheter

Om ett EU-patent med enhetlig verkan begränsas eller återkallas på grund av att produkten inte är ny enligt artikel 54.3 i EPC ska begränsningen eller återkallandet av patentet endast få verkan i den eller de medlemsstater som anges i den tidigare offentliggjorda patentansökan.

Artikel 6 – Rätt att förbjuda direkt utnyttjande av uppfinningen

I denna artikel fastställs att innehavaren av ett EU-patent med enhetlig verkan har rätt att förbjuda tredje part att utan patenthavarens tillstånd tillverka, utbjuda, släppa ut på marknaden eller använda den patentskyddade produkten, eller importera eller lagra en sådan produkt för dessa ändamål. Patenthavaren kan dessutom förbjuda tredje part att använda ett patentskyddat förfarande eller, om tredje part känner till eller borde ha känt till att förfarandet inte får användas utan patenthavarens samtycke, utbjuda det för användning inom de deltagande medlemsstaterna. Slutligen kan patenthavaren förbjuda tredje part att utbjuda, släppa ut på marknaden, använda, importera eller lagra en produkt för dessa ändamål som tillverkats enligt ett patentskyddat förfarande.

Artikel 7 – Rätt att förbjuda indirekt utnyttjande av uppfinningen

I denna artikel fastställs att innehavaren av ett EU-patent med enhetlig verkan har rätt att förbjuda tredje part att utan patenthavarens tillstånd i de deltagande medlemsstaterna tillhandahålla eller erbjuda andra personer än dem som är berättigade att utnyttja den patentskyddade uppfinningen medel för att använda uppfinningen som hänför sig till något väsentligt i denna, om tredje part känner till eller borde ha känt till att medlen är lämpade och avsedda för utnyttjande av uppfinningen. Detta gäller dock inte när medlen är produkter som allmänt förekommer i handeln, om inte tredje part uppmanar den person till vilken han eller hon tillhandahåller medlen att begå de handlingar som är förbjudna enligt artikel 6.

Artikel 8 – Begränsning av det enhetliga EU-patentets rättsverkan

I denna artikel fastställs ett antal begränsningar av det enhetliga EU-patentets rättsverkan. Patentets rättsverkan ska till exempel inte omfatta handlingar som utförs privat och i icke-kommersiellt syfte, handlingar som utförs i experimentellt syfte som rör föremålet för den patentskyddade uppfinningen eller omedelbar beredning i enskilda fall av läkemedel i apotek enligt recept. Andra handlingar som är tillåtna enligt unionslagstiftningen, bland annat rörande veterinärmedicinska produkter, humanläkemedel, växtförädlarrätter och upphovsrättsligt skydd av datorprogram och biotekniska uppfinningar, är inte heller förbjudna. Slutligen ska det enhetliga EU-patentets rättsverkan inte omfatta användningen av den patentskyddade uppfinningen ombord på fartyg, luftfartyg eller markfordon från andra stater än de deltagande medlemsstaterna, när fartygen, luftfartygen eller markfordonen tillfälligt eller oavsiktligt kommer in på de deltagande medlemsstaternas farvatten, inte heller jordbrukares utnyttjande av skyddade djurbesättningar för animalieproduktion, förutsatt att avelsdjuren eller annat animaliskt förökningsmaterial sålts eller på annat sätt saluförts till jordbrukaren av patenthavaren eller med dennes samtycke.

Artikel 9 – Konsumtion av de rättigheter som är knutna till EU-patentet med enhetlig verkan

De rättigheter som är knutna till ett EU-patent med enhetlig verkan ska inte omfatta handlingar som avser den patentskyddade produkten och som utförs på de deltagande medlemsstaternas territorium efter det att produkten släppts ut på EU-marknaden av patenthavaren eller med dennes samtycke, om inte patenthavaren har legitima skäl att motsätta sig att produkten därefter marknadsförs.

Artikel 10 – Behandling av ett EU-patent med enhetlig verkan som ett nationellt patent

Ett EU-patent med enhetlig verkan som förmögenhetsobjekt ska, i sin helhet och i alla deltagande medlemsstater, anses som ett nationellt patent i den deltagande medlemsstat där patenthavaren enligt det europeiska patentregistret hade sin hemvist eller sitt huvudsakliga säte den dag då patentansökan inlämnades. När detta inte gäller ska ett EU-patent med enhetlig verkan som förmögenhetsobjekt behandlas som ett nationellt patent i den deltagande medlemsstat där patenthavaren hade ett driftställe vid tidpunkten i fråga. Särskilda regler fastställs för gemensamt ägda patent. Om ingen patenthavare har sin hemvist eller ett driftställe i en deltagande medlemsstat ska EU-patent med enhetlig verkan som förmögenhetsobjekt behandlas som ett nationellt patent i den stat där Europeiska patentorganisationen har sitt säte.

Skapandet av ett enhetligt patentskydd måste åtföljas av lämpliga jurisdiktionsregler som motsvarar de behov som användarna av patentsystemet har. För att det enhetliga patentskyddet ska fungera ordentligt i praktiken bör jurisdiktionsreglerna göra det möjligt att verkställa eller återkalla patent inom de deltagande medlemsstaternas hela territorium och samtidigt garantera goda bedömningar och rättssäkerhet för företagen. Förslag om särskilda jurisdiktionsregler kommer att läggas fram så snart som möjligt där hänsyn även tas till det yttrande (A-1/09) som EU-domstolen nyligen avgav om huruvida utkastet till avtal om domstolen för europeiska patent och gemenskapspatent är förenligt med fördragen.

Artikel 11 – Licensberedskap

Denna artikel ger innehavaren av ett EU-patent med enhetlig verkan möjlighet att till EPO inge en förklaring om att denne är beredd att tillåta alla intresserade att mot en lämplig ersättning utnyttja uppfinningen som licenstagare (avtalsenlig licens).

Artikel 12 – De deltagande medlemsstaternas genomförande

I denna artikel fastställs vilka arbetsuppgifter enligt artikel 143 i EPC som EPO ska utföra på uppdrag av de deltagande medlemsstaterna. EPO ska utföra dessa arbetsuppgifter i enlighet med sina interna regler. EPO ska behandla ansökningar om EU-patent med enhetlig verkan, föra in och behandla poster över sådana patent i det europeiska patentregistret, ta emot och registrera förklaringar om licenser, se till att erforderliga översättningar offentliggörs under övergångsperioden, samla in och administrera förnyelseavgifter (samt tilläggsavgifter), fördela en del av de insamlade förnyelseavgifterna till deltagande medlemsstater och administrera ett ersättningssystem för översättningskostnader för sökande som lämnar in ansökningar om EU-patent på något av unionens officiella språk som inte är ett av Europeiska patentverkets officiella språk.

De deltagande medlemsstaterna ska se till att patenthavaren lämnar ansökningar om enhetlig verkan på förfarandespråket enligt artikel 14.3 i EPC senast en månad från det att beslutet att bevilja patentet offentliggörs i Europeiska patenttidningen. De deltagande medlemsstaterna ska också se till att uppgift om den enhetliga verkan antecknas i registret för enhetligt patentskydd när villkoren för detta är uppfyllda. EPO ska informeras om begränsningar och återkallanden av EU-patent med enhetlig verkan.

I artikeln fastställs också att de deltagande medlemsstaterna ska inrätta ett särskilt utskott inom Europeiska patentorganisationens förvaltningsråd som ska se till att EPO fullgör sina arbetsuppgifter. Slutligen ska de deltagande medlemsstaterna se till att det finns ett effektivt

rättsligt skydd i en nationell domstol mot de administrativa beslut som EPO fattar inom ramen för sitt uppdrag.

Artikel 13 – Princip

I denna artikel fastställs principen att de utgifter som EPO har för att utföra de extra arbetsuppgifterna ska finansieras med avgifterna för EU-patent med enhetlig verkan.

Artikel 14 – Förnyelseavgifter

Förnyelseavgifter för EU-patent med enhetlig verkan ska betalas till Europeiska patentorganisationen. Om förnyelseavgiften inte betalas i tid ska EU-patentet med enhetlig verkan upphöra.

Artikel 15 – Förnyelseavgifternas storlek

I denna artikel fastställs ett antal regler och villkor som ska beaktas när förnyelseavgifternas storlek ska fastställs. Det anges till exempel att förnyelseavgifterna för EU-patent med enhetlig verkan successivt ska öka under hela patentets löptid och att de ska vara tillräckliga för att inte bara täcka alla kostnader för att bevilja och administrera det enhetliga patentskyddet utan även för att, tillsammans med de avgifter som ska betalas till Europeiska patentorganisationen innan patentet beviljas, garantera organisationens budgetbalans.

Slutligen fastställs i artikeln att kommissionen har befogenhet att anta delegerade akter när det gäller att fastställa storleken på förnyelseavgifterna för EU-patent med enhetlig verkan.

Artikel 16 – Fördelning

Hur andelen på 50 procent av de förnyelseavgifter som betalas för EU-patent med enhetlig verkan minus kostnaderna för att administrera det enhetliga patentskyddet ska fördelas mellan de deltagande medlemsstaterna ska fastställas av kommissionen på grundval av rimliga, rättvisa och relevanta kriterier, som anges i denna artikel. De deltagande medlemsstaterna ska använda sin andel av förnyelseavgifterna för patentrelaterade ändamål.

Kommissionen har befogenhet att anta delegerade akter när det gäller fördelningen av förnyelseavgifterna mellan de deltagande medlemsstaterna.

Artikel 17 – Utövande av delegering

I artikeln fastställs närmare detaljer kring kommissionens befogenhet att anta delegerade akter. Delegeringen gäller på obestämd tid och får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Europaparlamentet och rådet måste underrättas om alla delegerade akter och får göra invändningar mot dem inom en period på två månader.

Artikel 18 – Samarbete mellan kommissionen och Europeiska patentverket

I denna artikel fastställs att kommissionen ska upprätta ett nära samarbete med EPO inom förordningens tillämpningsområde.

Artikel 19 – Tillämpning av konkurrenslagstiftningen och lagstiftningen om illojal konkurrens

I denna artikel fastställs att förordningen inte påverkar tillämpningen av konkurrenslagstiftningen eller lagstiftningen om illojal konkurrens.

Artikel 20 – Rapport om tillämpningen av denna förordning

Kommissionen ska vart sjätte år för rådet presentera en rapport om tillämpningen av denna förordning, och i förekommande fall lägga fram förslag till ändringar.

Artikel 21 – Information från de deltagande medlemsstaterna

Enligt denna artikel ska de deltagande medlemsstaterna informera kommissionen om de åtgärder som de antar enligt artiklarna 4.2 och 12.

Artikel 22 – Ikraftträdande och tillämpning

I denna artikel fastställs att denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Eftersom de språkarrangemang som gäller EU-patent med enhetlig verkan regleras i rådets förordning .../... medan de materiella bestämmelserna om dessa patent regleras i denna förordning bör de två förordningarna dock tillämpas gemensamt från och med ett visst datum. De deltagande medlemsstaterna ska se till att de regler som avses i artiklarna 4.2 och 12 finns på plats senast på tillämpningsdagen. Slutligen fastställs att ett enhetligt patentskydd kan sökas för alla EU-patent som beviljas från och med den dag då denna förordning blir tillämplig.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 118 första stycket,

med beaktande av rådets beslut 2011/167/EU av den 10 mars 2011 om bemyndigande av ett fördjupat samarbete på området skapande av ett enhetligt patentskydd²⁵,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av förslaget till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 3.3 i EU-fördraget ska unionen upprätta en inre marknad, verka för en hållbar utveckling i Europa som bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt och främja vetenskapliga och tekniska framsteg. Åtgärder för att skapa juridiska villkor för företag att anpassa sin verksamhet i fråga om tillverkning och distribution av produkter över nationsgränserna och ge dem större valmöjligheter och möjligheter bidrar till att uppnå dessa mål. Ett enhetligt patentskydd på den inre marknaden, eller åtminstone stora delar av den, bör vara ett av de rättsliga instrument som står till företagens förfogande.
- (2) Ett enhetligt patentskydd bör främja vetenskapliga och tekniska framsteg och förbättra den inre marknadens funktion genom att göra det lättare, billigare och mer rättssäkert att utnyttja patentsystemet. Det bör bidra till ett bättre patentskydd, eftersom det blir möjligt att få ett enhetligt patentskydd på de deltagande medlemsstaternas territorium, minska kostnaderna och underlätta för företagen i hela unionen. Patentsystemet bör vara tillgängligt för sökande i både deltagande medlemsstater och andra stater, oavsett nationalitet, hemvist eller säte.
- (3) Enligt artikel 118 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat EUF-fördraget) ska åtgärder vidtas inom ramen för den inre marknadens upprättande eller funktion för att skapa ett enhetligt patentskydd i hela EU och upprätta centraliserade system för beviljande av tillstånd, samordning och kontroll på unionsnivå.

²⁵ EUT L 76, 22.3.2011, s. 53.

- (4) Den 10 mars 2011 antog rådet beslut 2011/167/EU om bemyndigande av ett fördjupat samarbete mellan Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Frankrike, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket (nedan kallade *de deltagande medlemsstaterna*) på området skapande av ett enhetligt patentskydd.
- (5) Europeiska patentorganisationen inrättades genom konventionen om meddelande av europeiska patent (den europeiska patentkonventionen), i dess ändrade lydelse (nedan kallad *EPC*), och fick i uppgift att bevilja EU-patent. Denna uppgift utförs av Europeiska patentverket. EU-patent som beviljas av Europeiska patentverket enligt de regler och förfaranden som anges i *EPC* bör på patenthavarens begäran genom denna förordning ha enhetlig verkan på de deltagande medlemsstaternas territorium (nedan kallade *EU-patent med enhetlig verkan*).
- (6) I del IX av *EPC* fastställs att en grupp medlemsstater inom Europeiska patentorganisationen kan föreskriva att EU-patent som beviljas för dessa stater ska ha en enhetlig karaktär. Denna förordning utgör ett särskilt avtal enligt artikel 142 i *EPC*, ett regionalt patentfördrag enligt artikel 45.1 i konventionen om patentsamarbete av den 19 juni 1970 och ett särskilt avtal enligt artikel 19 i Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten av den 20 mars 1883 och senast ändrad den 14 juli 1967.
- (7) Ett enhetligt patentskydd bör skapas genom att redan beviljade EU-patent genom denna förordning ges enhetlig verkan i de deltagande medlemsstaterna. Ett EU-patent med enhetlig verkan bör främst kännetecknas av en enhetlig karaktär, det vill säga att det ger ett enhetligt skydd och har samma rättsverkan i alla deltagande medlemsstater. Därför bör ett EU-patent med enhetlig verkan endast begränsas, licensieras, överlåtas, återkallas eller upphöra i alla de deltagande medlemsstaterna. För att se till att det enhetliga patentskyddet faktiskt ger ett enhetligt skydd bör endast EU-patent som har beviljats med samma krav för alla deltagande medlemsstater ha enhetlig verkan. För att garantera rättssäkerheten om ett EU-patent med enhetlig verkan begränsas eller återkallas på grund av att produkten inte är ny enligt artikel 54.3 i *EPC* bör begränsningen eller återkallandet av patentet dock endast få verkan i den eller de medlemsstater som anges i den tidigare offentliggjorda patentansökan. Slutligen bör ett EU-patents enhetliga verkan vara underordnat själva EU-patentet och upphöra att gälla om detta har återkallats eller begränsats.
- (8) I enlighet med patentlagstiftningens allmänna principer och artikel 64.1 i *EPC* bör det enhetliga patentskyddet få verkan retroaktivt på de deltagande medlemsstaternas territorium från och med den dag som beslutet att bevilja EU-patentet offentliggörs i Europeiska patenttidningen. Om ett EU-patent får enhetlig verkan bör de deltagande medlemsstaterna se till att det inte anses ha fått verkan som ett nationellt patent på deras territorium den dag då beslutet att bevilja det nationella patentet offentliggörs, för att undvika att ett och samma EU-patent som beviljats av Europeiska patentverket ger upphov till ett dubbelt patentskydd på medlemsstaternas territorium.
- (9) I frågor som inte omfattas av denna förordning eller rådets förordning .../... [översättningsarrangemang] ska bestämmelserna i *EPC* och nationell lagstiftning, inklusive internationell privaträtt, tillämpas.
- (10) De rättigheter som är knutna till ett EU-patent med enhetlig verkan bör ge patenthavaren rätt att förbjuda tredje part att utan dennes samtycke direkt eller indirekt utnyttja uppfinningen på de

deltagande medlemsstaternas territorier. Det finns dock ett antal begränsningar av patenthavarens rättigheter som bör ge tredje part rätt att använda uppfinningen, till exempel för privata och icke-kommersiella syften, i experimentellt syfte, för handlingar som uttryckligen är tillåtna enligt unionslagstiftningen (veterinärmedicinska produkter, humanläkemedel, växtförädlarrätter, upphovsrättsligt skydd av datorprogram och rättsligt skydd för biotekniska uppfinningar) eller internationell rätt och för jordbrukares utnyttjande av skyddade djurbesättningar för animalieproduktion.

- (11) I enlighet med EU-domstolens rättspraxis bör principen om konsumtion av rättigheter tillämpas även på EU-patent med enhetlig verkan. De rättigheter som är knutna till ett EU-patent med enhetlig verkan bör därför inte heller omfatta handlingar som avser den patentskyddade produkten och som utförs på de deltagande medlemsstaternas territorier efter det att patenthavaren har släppt ut produkten på EU-marknaden.
- (12) Som förmögenhetsobjekt bör ett EU-patent med enhetlig verkan, i sin helhet och i alla deltagande medlemsstater, anses som ett nationellt patent i den deltagande medlemsstat där patenthavaren enligt det europeiska patentregistret hade sin hemvist eller sitt huvudsakliga säte den dag då patentansökan inlämnades. Om patenthavaren inte har sin hemvist eller ett driftställe i någon av de deltagande medlemsstaterna bör EU-patentet med enhetlig verkan behandlas som ett nationellt patent i den medlemsstat där Europeiska patentorganisationen har sitt huvudkontor.
- (13) För att främja och underlätta ekonomiskt utnyttjande av uppfinningar som skyddas av EU-patent med enhetlig verkan bör patenthavaren kunna erbjuda alla som uppfyller patenthavarens villkor att mot lämplig ersättning utnyttja uppfinningen som licenstagare. Patenthavaren kan därför inge en förklaring till Europeiska patentverket om att denne är beredd att bevilja licens mot lämplig ersättning. I så fall bör patenthavaren, efter mottagandet av förklaringen, betala en lägre förnyelseavgift.
- (14) Den grupp av medlemsstater som utnyttjar del IX i EPC får ge Europeiska patentverket i uppdrag att utföra vissa arbetsuppgifter och inrätta ett särskilt utskott inom Europeiska patentorganisationens förvaltningsråd (nedan kallat det *särskilda utskottet*).
- (15) De deltagande medlemsstaterna bör ge Europeiska patentverket i uppdrag att utföra vissa administrativa uppgifter som rör EU-patent med enhetlig verkan, till exempel att administrera ansökningar om enhetlig verkan, registrera den enhetliga verkan och eventuella begränsningar, licenser, överlåtelse, återkallanden eller upphöranden av EU-patent med enhetlig verkan, samla in och omfördela förnyelseavgifter, offentliggöra översättningar i informationssyfte under en övergångsperiod och administrera ett ersättningssystem för översättningskostnader för sökande som lämnar in ansökningar om EU-patent på ett språk som inte är ett av Europeiska patentverkets officiella språk. De deltagande medlemsstaterna bör se till att ansökningar om enhetlig verkan lämnas till Europeiska patentverket inom en månad från det att beslutet att bevilja patentet offentliggörs i Europeiska patenttidningen och att de lämnas på förfarandespråket, under en övergångsperiod tillsammans med en översättning i enlighet med rådets förordning .../... [översättningsarrangemang].
- (16) Patenthavaren bör betala en årlig förnyelseavgift för EU-patent med enhetlig verkan. Förnyelseavgiften bör öka successivt under hela patentskyddets löptid och bör, tillsammans med de avgifter som ska betalas till Europeiska patentorganisationen innan patentet beviljas,

täcka alla kostnader för att bevilja EU-patentet och administrera det enhetliga patentskyddet. Förnyelseavgifterna bör fastställas på en nivå som främjar innovation och de europeiska företagens konkurrenskraft. De bör även återspegla storleken på den marknad som patentet omfattar och ungefär motsvara de nationella förnyelseavgifterna för ett genomsnittligt EU-patent som får verkan i de deltagande medlemsstaterna vid den tidpunkt då förnyelseavgifternas storlek först fastställs av kommissionen.

- (17) För att fastställa den lämpliga nivån och fördelningen av förnyelseavgifter och säkerställa att alla kostnader för de arbetsuppgifter avseende det enhetliga patentskyddet som Europeiska patentverket fått i uppdrag att utföra helt och hållet täcks av inkomsterna från EU-patent med enhetlig verkan, bör intäkterna från förnyelseavgifterna, tillsammans med de avgifter som ska betalas till Europeiska patentorganisationen innan patentet beviljas, garantera Europeiska patentorganisationens budgetbalans.
- (18) Förnyelseavgifter bör betalas till Europeiska patentorganisationen. 50 procent av dessa minus Europeiska patentverkets kostnader för att utföra uppgifter som rör det enhetliga patentskyddet ska fördelas mellan de deltagande medlemsstaterna och bör användas för patentrelaterade ändamål. Hur andelen fördelas bör fastställas på grundval av rimliga, rättvisa och relevanta kriterier, till exempel antalet patent och marknadens storlek. Fördelningen bör kompensera medlemsstaterna om de har ett annat officiellt språk än något av Europeiska patentverkets officiella språk, om de har oproportionerligt få patent och om de relativt nyligen har blivit medlemmar i Europeiska patentorganisationen.
- (19) För att garantera en lämplig nivå och fördelning av förnyelseavgifterna i enlighet med de principer som anges i denna förordning bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt vad gäller förnyelseavgifternas storlek och fördelningen av dessa avgifter mellan Europeiska patentorganisationen och de deltagande medlemsstaterna. Det är mycket viktigt att kommissionen under det förberedande arbetet genomför lämpliga samråd, bland annat på expertnivå. Kommissionen bör när den utarbetar och upprättar delegerade akter se till att relevanta dokument samtidigt, i tid och på lämpligt sätt översänds till Europaparlamentet och rådet.
- (20) Ett fördjupat partnerskap mellan Europeiska patentverket och medlemsstaternas centrala patentmyndigheter bör göra det möjligt för Europeiska patentverket att i förekommande fall regelbundet använda resultatet av patentmyndigheternas nyhetsprövningar av nationella patentansökningar i senare ansökningar om EU-patent där prioritet åberopas. Alla centrala patentmyndigheter, inklusive dem som inte genomför nyhetsprövningar under ett nationellt ansökningsförfarande, kan spela en viktig roll i det fördjupade partnerskapet, bland annat genom att ge råd och stöd till potentiella patentsökande, särskilt till små och medelstora företag, genom att ta emot ansökningar, vidarebefordra dem till Europeiska patentverket och sprida information om patent.
- (21) Denna förordning bör kompletteras av rådets förordning .../... om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd när det gäller tillämpliga översättningsarrangemang som antas av rådet i enlighet med artikel 118 andra stycket i EUF-fördraget.

- (22) Denna förordning bör inte påverka medlemsstaternas rätt att bevilja nationella patent och bör inte ersätta medlemsstaternas patentlagstiftning. Patentsökande bör fortfarande kunna välja att erhålla antingen ett nationellt patent, ett EU-patent med enhetlig verkan, ett EU-patent med verkan i en eller flera av de fördragsslutande staterna i EPC eller ett EU-patent med enhetlig verkan som dessutom har validerats i en eller flera andra fördragsslutande stater i EPC som inte tillhör de deltagande medlemsstaterna.
- (23) Målet med denna förordning, som är att skapa ett enhetligt patentskydd, kan till följd av förordningens omfattning och verkan bäst nås på EU-nivå och unionen får i förekommande fall därför anta åtgärder genom ett fördjupat samarbete i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i den artikeln går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att nå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1 Syfte

Syftet med denna förordning är att genomföra ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd som bemyndigats genom rådets beslut 2011/167/EU.

Förordningen utgör ett särskilt avtal enligt artikel 142 i konventionen om meddelande av europeiska patent (den europeiska patentkonventionen) i dess ändrade lydelse (nedan kallad *EPC*).

Artikel 2 Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) deltagande medlemsstat: en medlemsstat som när ansökan om enhetlig verkan lämnas in enligt artikel 12 deltar i ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd enligt rådets beslut 2011/167/EU eller enligt ett beslut som antas i enlighet med artikel 331.1 andra eller tredje stycket i EUF-fördraget;
- (b) EU-patent: ett patent som beviljas av Europeiska patentverket enligt de regler och förfaranden som fastställs i EPC.
- (c) EU-patent med enhetlig verkan: ett EU-patent som genom denna förordning har enhetlig verkan på de deltagande medlemsstaternas territorier;
- (d) europeiska patentregistret: det register som Europeiska patentverket för enligt artikel 127 i EPC
- (e) Europeiska patenttidningen: den periodiska tidskrift som anges i artikel 129 i EPC

Artikel 3
EU-patent med enhetlig verkan

1. EU-patent som ger ett identiskt skydd i alla deltagande medlemsstater ska ha enhetlig verkan i de deltagande medlemsstaterna, förutsatt att deras enhetliga verkan har registrerats i det patentregister för enhetligt patentskydd som avses i artikel 12.1 b.

EU-patent som beviljats med olika krav för olika deltagande medlemsstater ska inte ha enhetlig verkan.
2. Ett EU-patent med enhetlig verkan ska vara av enhetlig karaktär. Det ska ge ett enhetligt skydd och ha samma rättsverkan i alla deltagande medlemsstater.

Utan att det påverkar artikel 5 får ett EU-patent med enhetlig verkan endast begränsas, licensieras, överlåtas, återkallas eller upphöra i alla de deltagande medlemsstaterna.
3. Ett EU-patent ska inte anses ha enhetlig verkan om det har återkallats eller begränsats.

Artikel 4
Verkan

1. Ett EU-patent med enhetlig verkan ska få verkan på de deltagande medlemsstaternas territorier samma dag som Europeiska patentverket i Europeiska patenttidningen offentliggör beslutet att bevilja EU-patentet.
2. De deltagande medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att se till att ett EU-patent, som har registrerats som ett EU-patent med enhetlig verkan, inte anses ha fått verkan som ett nationellt patent på medlemsstaternas territorium den dag då beslutet att bevilja patentet offentliggörs i Europeiska patenttidningen.

Artikel 5
Tidigare rättigheter

Om ett EU-patent med enhetlig verkan begränsas eller återkallas på grund av att produkten inte är ny enligt artikel 54.3 i EPC ska begränsningen eller återkallandet av patentet endast få verkan i den eller de medlemsstater som anges i den tidigare offentliggjorda patentansökan.

KAPITEL II
EFFEKTER AV EU-PATENTET MED ENHETLIG VERKAN

Artikel 6
Rätt att förbjuda direkt utnyttjande av uppfinningen

Ett EU-patent med enhetlig verkan ger patenthavaren rätt att förbjuda tredje part att göra följande utan patenthavarens tillstånd

- (a) Tillverka, utbjuda, släppa ut på marknaden eller använda den patentskyddade produkten eller importera eller lagra produkten för dessa ändamål.
- (b) Använda ett patentskyddat förfarande eller, om tredje part känner till eller borde ha känt till att förfarandet inte får användas utan patenthavarens samtycke, utbjuda det för användning inom de deltagande medlemsstaterna.
- (c) Utbjuda, släppa ut på marknaden, använda, importera eller för dessa ändamål lagra en produkt som tillverkats enligt ett patentskyddat förfarande.

Artikel 7

Rätt att förbjuda indirekt utnyttjande av uppfinningen

1. Innehavaren av ett EU-patent med enhetlig verkan ska ha rätt att förbjuda tredje part att utan patenthavarens tillstånd i de deltagande medlemsstaterna tillhandahålla eller erbjuda andra personer än dem som är berättigade att utnyttja den patentskyddade uppfinningen medel för att använda uppfinningen som hänför sig till någon väsentlig del av uppfinningen, om tredje part känner till eller borde ha känt till att medlen är lämpade och avsedda för utnyttjande av uppfinningen.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas när medlen är produkter som allmänt förekommer i handeln, om inte tredje part uppmanar den person till vilken medlen tillhandahålls att utföra de handlingar som är förbjudna enligt artikel 6.
3. Personer som utför de handlingar som avses i artikel 8 a–d ska inte anses vara personer som är berättigade att utnyttja uppfinningen i den mening som avses i punkt 1.

Artikel 8

Begränsning av det enhetliga EU-patentets rättsverkan

De rättigheter som är knutna till EU-patentet med enhetlig verkan ska inte omfatta något av följande:

- (a) Handlingar som utförs privat och i icke-kommersiellt syfte.
- (b) Handlingar som utförs i experimentellt syfte som rör föremålet för den patentskyddade uppfinningen.
- (c) Handlingar som uteslutande utförs för att genomföra nödvändiga undersökningar och prövningar i enlighet med artikel 13.6 i direktiv 2001/82/EG²⁶ eller artikel 10.6 i direktiv 2001/83/EG²⁷ av patent som skyddar produkten enligt något av dessa direktiv.
- (d) I enskilda fall, omedelbar beredning av läkemedel enligt recept på apotek, och inte heller handlingar som rör sådana läkemedel.

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 1), i ändrad lydelse.

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67), i ändrad lydelse.

- (e) Användning av den patentskyddade uppfinningen ombord på fartyg från andra stater än de deltagande medlemsstaterna, på själva fartyget, i maskiner, styranordningar, utrustning och andra tillbehör, när fartygen tillfälligt eller oavsiktligt kommer in på de deltagande medlemsstaternas farvatten, förutsatt att användningen sker enbart för fartygets behov.
- (f) Användning av den patentskyddade uppfinningen vid konstruktion eller drift av luftfartyg eller markfordon eller andra transportmedel från andra stater än de deltagande medlemsstaterna, eller tillbehör till fordonen, när dessa tillfälligt eller oavsiktligt kommer in i deltagande medlemsstater.
- (g) Sådana handlingar som avses i artikel 27 i konventionen av den 7 december 1944²⁸ om internationell civil luftfart, när dessa handlingar rör luftfartyg från andra stater än en deltagande medlemsstat.
- (h) Handlingar som omfattas av jordbrukarnas privilegier enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 2100/94²⁹ som gäller i tillämpliga delar.
- (i) Jordbrukares utnyttjande av skyddade djurbesättningar för animalieproduktion, förutsatt att avelsdjuren eller annat animaliskt förökningsmaterial sålts eller på annat sätt saluförts till jordbrukaren av patenthavaren eller med dennes samtycke. Sådant utnyttjande omfattar tillhandahållande av djur eller annat animaliskt förökningsmaterial inom ramen för den egna jordbruksverksamheten, men inte försäljning som ett led i kommersiell uppfödningens verksamhet eller med sådan som syfte.
- (j) De handlingar och den användning av insamlad information som tillåts enligt artiklarna 5 och 6 i rådets direktiv 91/250/EEG³⁰, särskilt genom dess bestämmelser om dekompilering och samverkansförmåga.
- (k) De handlingar som är tillåtna enligt artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/44/EG³¹.

Artikel 9

Konsumtion av de rättigheter som är knutna till EU-patentet med enhetlig verkan

De rättigheter som är knutna till ett EU-patent med enhetlig verkan ska inte omfatta handlingar som avser den patentskyddade produkten och som utförs på de deltagande medlemsstaternas territorier efter det att produkten släppts ut på EU-marknaden av patenthavaren eller med dennes samtycke, om inte patenthavaren har legitima skäl att motsätta sig att produkten därefter marknadsförs.

²⁸ Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO), Chicagokonventionen, dokument 7300/9 (9:e upplagan, 2006).

²⁹ Rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, 1.9.1994, s. 1).

³⁰ Rådets direktiv 91/250/EEG av den 14 maj 1991 om rättsligt skydd för datorprogram (EGT L 122, 17.5.1991, s. 42).

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/44/EG av den 6 juli 1998 om rättsligt skydd för biotekniska uppfinningar (EGT L 213, 30.7.1998, s. 13).

KAPITEL III

ETT EU-PATENT MED ENHETLIG VERKAN SOM FÖRMÖGENHETSOBJEKT

Artikel 10

Behandling av ett EU-patent med enhetlig verkan som ett nationellt patent

1. Ett EU-patent med enhetlig verkan ska, som förmögenhetsobjekt, i sin helhet och i alla deltagande medlemsstater anses som ett nationellt patent i den deltagande medlemsstat där patenthavaren enligt det europeiska patentregistret
 - (a) hade sin hemvist eller sitt huvudsakliga säte den dag då patentansökan inlämnades, eller
 - (b) om led a inte är tillämpligt, där patenthavaren hade ett driftsställe vid tidpunkten ifråga.
2. Om flera personer är antecknade i det europeiska patentregistret som medsökande ska punkt 1 a tillämpas på den som står antecknad först. Om detta inte är möjligt ska punkt 1 a tillämpas på nästa medsökande i turordningen. Kan punkt 1 a inte tillämpas på någon av medsökandena ska punkt 1 b tillämpas.
3. Om ingen patenthavare har sin hemvist eller ett driftsställe i en deltagande medlemsstat enligt punkterna 1 eller 2 ska EU-patentet med enhetlig verkan, som förmögenhetsobjekt, i sin helhet och i alla deltagande medlemsstater anses som ett nationellt patent i den stat där Europeiska patentorganisationen har sitt huvudkontor i enlighet med artikel 6.1 i EPC.
4. Verkan av en rättighet får inte vara beroende av en eventuell registrering i ett nationellt patentregister.

Artikel 11

Licensberedskap

1. Innehavaren av ett EU-patent med enhetlig verkan kan till Europeiska patentverket inge en förklaring om att denne är beredd att tillåta alla intresserade att mot en lämplig ersättning utnyttja uppfinningen som licenstagare.
2. En licens som erhålls enligt denna förordning ska behandlas som en avtalsenlig licens.

KAPITEL IV INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

Artikel 12

De deltagande medlemsstaternas genomförande

1. De deltagande medlemsstaterna ska enligt artikel 143 i EPC ge Europeiska patentverket i uppdrag att utföra följande arbetsuppgifter i enlighet med Europeiska patentverkets interna regler:
 - (a) Administrera EU-patenthavares ansökningar om enhetlig verkan.
 - (b) Införa och administrera ett register för enhetligt patentskydd och registrera den enhetliga verkan och eventuella begränsningar, licenser, överlåtelser, återkallanden eller upphöranden av EU-patent med enhetlig verkan i det europeiska patentregistret.
 - (c) Ta emot och registrera sådana förklaringar om licenser som avses i artikel 11, återkallanden av dessa och åtaganden om licens som gjorts vid internationella standardiseringsorgan.
 - (d) Offentliggöra de översättningar som avses i artikel 6 i rådets förordning .../... [översättningsarrangemang] under den övergångsperiod som avses i den artikeln.
 - (e) Samla in och administrera förnyelseavgifter för EU-patent med enhetlig verkan för åren efter det år då beslutet att bevilja patentet förs in i det register som avses i led b. Samla in och administrera de tilläggsavgifter som ska betalas när förnyelseavgifterna betalas för sent men inom sex månader från förfallodagen, samt fördela en del av de insamlade förnyelseavgifterna till de deltagande medlemsstaterna.
 - (f) Administrera ett ersättningssystem för översättningskostnader för sökande som lämnar in ansökningar om EU-patent på något av unionens officiella språk som inte är ett av Europeiska patentverkets officiella språk.

Vid tillämpning av led a ska de deltagande medlemsstaterna se till att patenthavaren lämnar ansökningar om att ge EU-patent enhetlig verkan på förfarandespråket enligt artikel 14.3 i EPC senast en månad från det att beslutet att bevilja patentet offentliggörs i Europeiska patenttidningen.

Vid tillämpning av led b ska de deltagande medlemsstaterna se till att uppgift om den enhetliga verkan antecknas i registret för enhetligt patentskydd, när en ansökan om enhetlig verkan har lämnats in och, under den övergångsperiod som anges i artikel 6 i rådets förordning .../... [översättningsarrangemang], har lämnats tillsammans med de översättningar som avses i den artikeln, samt att Europeiska patentverket informeras om eventuella begränsningar eller återkallanden av EU-patent med enhetlig verkan.

2. De deltagande medlemsstaterna ska som fördragsslutande stater i EPC se till att Europeiska patentverket fullgör de arbetsuppgifter som avses i punkt 1. De ska för detta ändamål inrätta

ett särskilt utskott inom Europeiska patentorganisationens förvaltningsråd enligt artikel 145 i EPC.

3. De deltagande medlemsstaterna ska se till att det finns ett effektivt rättsligt skydd i en nationell domstol mot de beslut som Europeiska patentverket fattar när det utför de arbetsuppgifter som avses i punkt 1.

KAPITEL V FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 13 Princip

De utgifter som Europeiska patentverket har för att utföra de extra arbetsuppgifter som medlemsstaterna har gett patentverket i uppdrag att utföra enligt artikel 143 i EPC ska finansieras med avgifterna från EU-patent med enhetlig verkan.

Artikel 14 Förnyelseavgifter

1. Patenthavaren ska betala förnyelseavgifter och tilläggsavgifter vid för sent betalda förnyelseavgifter för EU-patent med enhetlig verkan till Europeiska patentorganisationen. Avgifterna ska betalas för åren efter det år då uppgift om EU-patentet med enhetlig verkan genom denna förordning förs in i det europeiska patentregistret.
2. Ett EU-patent med enhetlig verkan ska upphöra om en förnyelseavgift och i förekommande fall tilläggsavgift inte betalas i tid.
3. I fall enligt artikel 11.1 ska de förnyelseavgifter för patentet som förfaller efter mottagandet av förklaringen minskas.

Artikel 15 Förnyelseavgifternas storlek

1. Förnyelseavgifter för EU-patent med enhetlig verkan ska
 - (a) successivt öka under hela det enhetliga patentskyddets löptid,
 - (b) vara tillräckliga för att inte bara täcka alla kostnader för att bevilja EU-patentet och administrera det enhetliga patentskyddet utan även,
 - (c) vara tillräckliga för att, tillsammans med de avgifter som ska betalas till Europeiska patentorganisationen innan patentet beviljas, garantera Europeiska patentorganisationens budgetbalans.
2. Förnyelseavgifterna ska fastställas på en nivå som

- (a) främjar innovation och de europeiska företagens konkurrenskraft,
 - (b) återspeglar storleken på den marknad som patentet omfattar,
 - (c) ungefär motsvarar de nationella förnyelseavgifterna för ett genomsnittligt EU-patent som får verkan i de deltagande medlemsstaterna vid den tidpunkt då förnyelseavgifternas storlek först fastställs av kommissionen.
3. För att nå de mål som anges i detta kapitel ska kommissionen fastställa förnyelseavgifterna på en nivå som
- (a) motsvarar förnyelseavgifterna för det genomsnittliga geografiska område som de nuvarande EU-patenten omfattar,
 - (b) återspeglar förnyelsetakten för nuvarande EU-patent,
 - (c) återspeglar antalet ansökningar om enhetligt patentskydd.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med punkterna 1–3 och artikel 17 när det gäller att fastställa storleken på förnyelseavgifterna för EU-patent med enhetlig verkan.

Artikel 16 Distribution

1. Den del av de insamlade förnyelseavgifterna som ska fördelas mellan de deltagande medlemsstaterna och som avses i artikel 12.1 e ska uppgå till 50 procent av de förnyelseavgifter som avses i artikel 14 och som betalas för EU-patent med enhetlig verkan minus kostnaderna för att administrera det enhetliga patentskydd som avses i artikel 12.
2. För att nå de mål som anges i detta kapitel ska kommissionen fastställa hur den andel av förnyelseavgifterna som avses i punkt 1 ska fördelas mellan de deltagande medlemsstaterna på grundval av följande rimliga, rättvisa och relevanta kriterier:
- (d) Antalet patentansökningar.
 - (e) Marknadens storlek uttryckt i befolkningsantal.
 - (f) Ersättningen till medlemsstaterna om de har ett annat officiellt språk än något av Europeiska patentverkets officiella språk, om de har oproportionerligt få patent och om de relativt nyligen har blivit medlemmar i Europeiska patentorganisationen.
3. De deltagande medlemsstaterna ska använda det belopp som tilldelats dem i enlighet med punkt 1 för patentrelaterade ändamål.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med punkterna 1–3 och artikel 17 när det gäller att fastställa hur förnyelseavgifterna ska fördelas mellan de deltagande medlemsstaterna.

Artikel 17
Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta delegerade akter ges till kommissionen enligt de villkor som anges i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 15 och 16 ska ges på obestämd tid från och med den [*dagen för denna förordnings ikraftträdande*].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 15 och 16 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan dagen efter det att beslutet har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning eller vid ett senare, i beslutet angivet, datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas i enlighet med artiklarna 15 och 16 ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet inom en period på två månader från delgivningsdagen har invänt mot den delegerade akten eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända. Denna period ska förlängas med två månader på begäran av Europaparlamentet eller rådet.

KAPITEL VI
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 18
Samarbete mellan kommissionen och Europeiska patentverket

Kommissionen ska upprätta ett nära samarbete, i form av ett samarbetsavtal, med Europeiska patentverket inom förordningens tillämpningsområde. Samarbetet ska bland annat omfatta ett regelbundet utbyte av åsikter om hur samarbetsavtalet fungerar, framförallt när det gäller förnyelseavgifterna och effekterna på Europeiska patentorganisationens budget.

Artikel 19
Tillämpning av konkurrenslagstiftningen och lagstiftningen om illojal konkurrens

Förordningen påverkar inte tillämpningen av konkurrenslagstiftningen och lagstiftningen om illojal konkurrens.

Artikel 20
Rapport om tillämpningen av denna förordning

1. Kommissionen ska högst sex år från det att det första EU-patentet med enhetlig verkan får verkan på de deltagande medlemsstaternas territorier för rådet presentera en rapport om

tillämpningen av denna förordning, och i förekommande fall lägga fram förslag till ändringar. Därefter ska kommissionen vart sjätte år lägga fram rapporter om förordningens tillämpning.

2. Kommissionen ska regelbundet lämna rapporter om hur de förnyelseavgifter som avses i artikel 14 fungerar, med särskilt fokus på fortsatt överensstämmelse med principerna i artikel 15.

Artikel 21

Information från de deltagande medlemsstaterna

De deltagande medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de åtgärder som antas i enlighet med artiklarna 4.2 och 12 senast den dag som anges i artikel 22.2.

Artikel 22

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med den [ett specifikt datum kommer att fastställas som sammanfaller med tillämpningsdagen för rådets förordning .../... om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd när det gäller tillämpliga översättningsarrangemang].
3. De deltagande medlemsstaterna ska se till att de regler som avses i artiklarna 4.2 och 12 har införts senast den dag som anges i punkt 2.
4. Ett enhetligt patentskydd kan sökas för alla EU-patent som beviljas från och med den dag som anges i punkt 2

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla deltagande medlemsstater i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande